

Справа № 991/13413/25

Провадження №11-сс/991/106/26

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

02 лютого 2026 року місто Київ

Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду колегією суддів у складі:

головуючого ОСОБА_1 , суддів ОСОБА_2 , ОСОБА_3 ,

за участю секретаря судового засідання ОСОБА_4 ,

учасники судового провадження: прокурор ОСОБА_5 ,

розглянула апеляційні скарги адвоката ОСОБА_6 в інтересах ОСОБА_7 та ОСОБА_8 на ухвалу слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 16.01.2026 про арешт майна у кримінальному провадженні № 52024000000000663 від 27.12.2024.

Історія провадження

1.Детективи Національного антикорупційного бюро України (далі - НАБУ) здійснюють досудове розслідування у кримінальному провадженні № 52024000000000663 від 27.12.2024 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених статтею 368-5, частинами 3, 4 статті 368, частиною 1 статті 209, частиною 4 статті 369, частиною 4 статті 368 Кримінального кодексу України (далі - КК).

2.31.12.2025 до слідчого судді Вищого антикорупційного суду надійшло клопотання прокурора про арешт майна.

3.16.01.2026 слідчий суддя наклав арешт на майно ОСОБА_7 та ОСОБА_8 (далі - ухвала слідчого судді).

4.21.01.2026 адвокат ОСОБА_6 подав апеляційні скарги на зазначену ухвалу.

Короткий зміст і мотиви ухвали слідчого судді

5.Оскаржуваною ухвалою: (1) задоволено клопотання прокурора про арешт майна; (2) накладено арешт на: 1) грошові кошти у розмірі 1 000 доларів США, вилучені 16.12.2025 під час обшуку індивідуального сейфа у АТ «Державний ощадний банк України», який перебуває у тимчасовому платному користуванні ОСОБА_7 ; 2) мобільний телефон iPhone 16, Imei: НОМЕР_1 , Imei2: НОМЕР_2 , мобільний телефон Samsung Galexy A555G, Imei: НОМЕР_3 , Imei2: НОМЕР_4 , iPad S/N НОМЕР_5 , грошові кошти у загальному розмірі 61 000 грн, 7 900 доларів США, вилучені 19.12.2025 під час обшуку у квартирі за адресою: АДРЕСА_1 , що зареєстрована за ОСОБА_8 та перебуває у фактичному володінні ОСОБА_7 .

6. Арешт накладено на електронні пристрої з метою забезпечення збереження речових доказів та на грошові кошти з метою забезпечення збереження речових доказів, спеціальної конфіскації та конфіскації майна як виду покарання з таких мотивів:

(1) ОСОБА_7 підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого частиною 4 статтею 368 КК, і на цьому етапі досудового розслідування підозра є обґрунтованою;

(2) сторона обвинувачення навела достатні підстави вважати, що вилучені під час обшуку електронні пристрої містять відомості, які можуть бути використані як докази фактів чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, тому в контексті потреб досудового розслідування існує необхідність у проведенні детального огляду вмісту вилучених мобільних телефонів, планшету та перевірити їх на предмет наявності видалених файлів;

(3) вилучені грошові кошти також відповідають критеріям, визначеним статтею 98 КПК, зокрема, можуть бути коштами, набутими кримінально протиправним шляхом;

(4) з урахуванням фактичних обставин кримінального провадження, умов та місця відшукування грошових коштів, а саме за місце проживання ОСОБА_7 та в індивідуальному сейфі, відкритому на його ім'я, обґрунтованими є твердження сторони обвинувачення, що вилучені грошові кошти належать саме підозрюваному;

(5) враховуючи надані детективом докази щодо ймовірного вчинення ОСОБА_7 злочину за частиною 4 статті 368 КК, санкція якого передбачає конфіскацію майна як обов'язкове додаткове покарання, існують достатні підстави вважати, що ОСОБА_7 може бути призначене покарання у виді конфіскації майна. Зазначене обумовлює необхідність забезпечення такої можливої конфіскації шляхом арешту належного йому майна;

(6) досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні здійснюється також за фактами вчинення кримінальних правопорушень, передбачених частиною 2 статті 209, статтею 368-5 КК, що передбачає застосування такого заходу кримінально-правового характеру як спеціальна конфіскація;

(7) зафіксовані розмови ОСОБА_7, зміст яких стосувався отримання, обліку, підрахунку, зберігання та подальшого розподілу грошових коштів, відсутність згадок про законні джерела їх походження, у сукупності із іншими доказами формує переконання, що такі грошові кошти можуть мати ознаки незаконного походження, бути предметом неправомірної вигоди, легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, чи незаконного збагачення;

(8) арешт зазначеного майна є виправданим та не порушує принцип співмірності обмеження права власності завданням кримінального провадження.

Вимоги та доводи апеляційних скарг

7. В апеляційній скарзі в інтересах підозрюваного ОСОБА_7 адвокат просив: (1) скасувати оскаржувану ухвалу та (2) постановити нову ухвалу, якою відмовити у накладенні арешту на 1) мобільний телефон iPhone 16, Imei: HOMEP_1, Imei2: HOMEP_2; 2) iPad S/N KVGG7S4X47; 3) грошові кошти у розмірі 3 000 доларів США та 61 000 грн.

8. В апеляційній скарзі в інтересах ОСОБА_8 адвокат просив: (1) скасувати оскаржувану ухвалу та (2) постановити нову ухвалу, якою відмовити у накладенні арешту на 1) мобільний телефон Samsung Galaxy A555G, Imei: HOMEP_3, Imei2: HOMEP_4; 2) грошові кошти у розмірі 5 900 доларів США, 3 000 доларів США та 61 000 грн.

9. В обґрунтування вимог апеляційних скарг зазначив, що: (1) грошові кошти у розмірі 3 000 доларів США та 61 000 грн перебувають у спільній сумісній власності ОСОБА_7 та його дружини ОСОБА_8; (2) грошові кошти у розмірі 5 900 доларів США належать ОСОБА_8 та її рідній сестрі

ОСОБА_9 ; (3) слідчий суддя при ухваленні рішення допустив істотне порушення вимог кримінального процесуального закону; (4) на переконання апелянта оскаржувана ухвала є незаконною та необґрунтованою.

Позиції учасників провадження

10.Прокурор заперечував проти задоволення апеляційних скарг.

11.Підозрюваний ОСОБА_7 , третя особа, щодо майна якої вирішується питання про арешт, ОСОБА_8 та їх представник ОСОБА_6 , будучи належним чином повідомленими про дату, час та місце апеляційного розгляду, в судові засідання не прибули. Відповідно до матеріалів справи: (1) повідомлення про судові засідання, яке відбудеться 02.02.2026, були направлені на електронні адреси підозрюваного ОСОБА_7 та адвоката ОСОБА_6 ; (2) засобами телефонного зв'язку [за контактним номером, зазначеним адвокатом ОСОБА_6 в апеляційних скаргах] про дату, час та місце апеляційного розгляду була повідомлена помічниця адвоката, яка зобов'язалася передати зазначену інформацію адвокату ОСОБА_6 та особам, в інтересах яких подані апеляційні скарги, ОСОБА_7 та ОСОБА_8 [в апеляційних скаргах адвокат не зазначив контактні дані осіб, інтереси яких він представляє].

12.Адвокат ОСОБА_6 направив на електронну адресу суду клопотання про відкладення апеляційного розгляду у зв'язку із зайнятістю в іншому судовому засіданні. З огляду на те, що: (1) попереднє судові засідання у справі вже відкладалося за клопотанням адвоката у зв'язку із його зайнятістю у процесуальних діях; (2) КПК визначені стислі строки апеляційного перегляду ухвал слідчих суддів (частина 2 статті 422 КПК); (3) зазначений у додатку до клопотання час початку судового засідання у Кропивницькому районному суді Кіровоградської області не перешкоджає участі апелянта у цьому апеляційному розгляді, зокрема, в режимі відеоконференції з власних технічних засобів, - Суд не вбачає підстав для відкладення апеляційного розгляду та відмовляє у задоволенні клопотання адвоката.

13.Враховуючи, що такі особи були належним чином повідомлені про дату, час і місце апеляційного розгляду та не повідомили про поважні причини свого неприбуття, то їх неприбуття не перешкоджає проведенню розгляду (частина 4 статті 405 КПК).

Оцінка та мотиви Суду

14.Суд апеляційної інстанції переглядає судові рішення суду першої інстанції в межах апеляційних скарг (частина 1 статті 404 КПК).

15.Враховуючи те, що: (1) в апеляційних скаргах адвокат ОСОБА_6 зазначив, що апеляції будуть доповнені після отримання копії повного тексту ухвали слідчого судді; (2) відповідно до матеріалів провадження копія повного тексту оскаржуваної ухвали була 22.01.2026 направлена засобами поштового зв'язку адвокату ОСОБА_6 (том 2 а. с. 57) та відповідно до трекінгу АТ «Укрпошти» адвокат одержав її 26.01.2026; (3) станом на 02.02.2026 доповнення до апеляційних скарг до Суду не надійшли, - колегія суддів вважає, що апелянт не реалізував право, передбачене частиною 3 статті 403 КПК, та здійснює апеляційний перегляд в межах доводів поданої апеляційної скарги із врахуванням доводів, викладених адвокатом під час розгляду клопотання слідчим суддею.

16.Враховуючи вимоги і доводи адвоката, Суд повинен: (1) перевірити наявність достатніх підстав вважати, що кримінальні правопорушення були вчинені, та обґрунтованість підозри ОСОБА_7 у вчиненні злочину, передбаченого частиною 4 статті 368 КК; (2) розкрити стандарт доказування, який застосовується для цілей арешту з метою забезпечення збереження речових доказів, спеціальної конфіскації та конфіскації як виду покарання; (3) перевірити наявність правових підстав для арешту майна в зазначених цілях; (4) перевірити розумність, співрозмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження.

(1) Перевірка обґрунтованості підозри щодо вчинення кримінального правопорушення

17.Застосування заходів забезпечення кримінального провадження не допускається, якщо слідчий, дізнавач, прокурор не доведе, що серед іншого існує обґрунтована підозра щодо вчинення кримінального правопорушення такого ступеня тяжкості, що може бути підставою для застосування заходів забезпечення кримінального провадження (пункт 1 частини 3 статті 132 КПК).

18.У межах цього кримінального провадження детективами НАБУ здійснюється досудове розслідування за статтею 368-5, частинами 3, 4 статті 368, частиною 1 статті 209, частиною 4 статті 369, частиною 4 статті 368 КК.

19.3 огляду на викладені у клопотанні прокурора обставини Суд в цілях застосування арешту на майно окремо перевіряє: (1) обґрунтованість повідомленої ОСОБА_7 підозри за частиною 4 статті 368 КК; (2) обґрунтованість ймовірних подій незаконного збагачення та легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом.

Епізод за частиною 4 статті 368 за підозрою ОСОБА_7.

20. ОСОБА_7 [на час подій депутат Волинської обласної ради] підозрюється у висловленні прохання надати неправомірну вигоду в загальній сумі 30 000 доларів США та одержанні її частини у розмірі 15 000 доларів США за забезпечення позитивного голосування депутатами ВО «Свобода» (зокрема, шляхом особистого голосування) та забезпечення прийняття Луцькою міською радою та Волинською обласною радою рішень, що надали можливість організувати будівництво багатоквартирного житлового будинку з об'єктами торгово-розважальної та ринкової інфраструктури за місцезнаходженням льодової арени «Снігова королева» у місті Луцьку.

21.Відповідно до повідомлення про підозру ОСОБА_7 підозрюється у проханні надати та одержанні неправомірної вигоди за таких обставин.

22.25.02.2025 ОСОБА_10 під час зустрічі із ОСОБА_11 дізнався про бажання останнього організувати будівництво багатоквартирного житлового будинку з об'єктами торгово-розважальної та ринкової інфраструктури за місцезнаходженням льодової арени «Снігова Королева» у місті Луцьку.

23.Для реалізації умислу щодо висловлення прохання надати та подальше одержання неправомірної вигоди ОСОБА_7 вступив у змову із головою фракції ВО «Свобода» у Луцькій міській раді ОСОБА_12 та іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами.

24.Так, за версією слідства ОСОБА_7 не раніше 06.05.2025 висловив ОСОБА_11 прохання надати на його користь, ОСОБА_12 та інших невстановлених осіб неправомірну вигоду у загальній сумі 30 000 доларів США за забезпечення ними позитивного голосування депутатами ВО «Свобода» та прийняття необхідних рішень із використанням наданої їм влади. Ця неправомірна вигода повинна бути надана двома частинами: (1) 15 000 доларів США після прийняття Луцькою міською радою рішення щодо затвердження розробленого проєкту детального плану території в межах вулиць В'ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у місті Луцьку та (2) 15 000 доларів США після прийняття рішення Волинською обласною радою щодо зміни цільового призначення земельної ділянки по вул. Чорновола, 3, у місті Луцьку. У свою чергу ОСОБА_11 погодився на прохання ОСОБА_7 та обіцяв надати обумовлену неправомірну вигоду.

25.3 метою виконання попередньо досягнутих домовленостей 16.05.2025 на пленарному засіданні Волинської обласної ради прийнято рішення № 32/25 «Про надання дозволу на розробку проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки (зміна цільового призначення)». При цьому усі 6 депутатів фракції ВО «Свобода» проголосували позитивно, жоден не голосував проти та не утримувався від голосування. Дії ОСОБА_7 щодо забезпечення позитивного голосування

депутатами Волинської обласної ради від фракції ВО «Свобода», зокрема, шляхом особистого голосування, надали можливість отримати необхідну більшість голосів від загального складу депутатів та прийняти відповідне рішення.

26.Відповідно до цього рішення ОСОБА_13 (дочці ОСОБА_11) надано дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, розташованої за адресою: АДРЕСА_2 зі зміною цільового призначення з «Для обслуговування навчального закладу» на «Для будівництва і обслуговування багатоквартирного житлового будинку з об'єктами торгово-розважальної та ринкової інфраструктури». Водночас (1) ОСОБА_13 є формальним орендарем цієї земельної ділянки, оскільки постійно проживає за кордоном, лише 17.06.2025 була зареєстрована як фізична особа-підприємець, однак 05.07.2025 вже покинула територію України; (2) ще 30.05.2024 ОСОБА_13 надала довіреність своєму батьку на представництво її інтересів і розпорядження майном, що надає можливість останньому на законних підставах вчиняти дії щодо земельної ділянки; (3) ОСОБА_11 є уповноваженою особою громадських організацій, які організовують та проводять заходи в льодовій арені «Снігова Королева», та є фактичним її власником та користувачем; (4) 22.05.2025 після отримання рішень Луцької міської ради від 26.02.2025 № 71/76 та Волинської обласної ради від 16.05.2025 № 32/25 ОСОБА_11 зареєстрував ТОВ «БудуЄмо» (основним видом діяльності передбачено будівництво житлових і нежитлових будівель), що свідчить про підготовку до будівництва багатоквартирного житлового будинку по АДРЕСА_6.

27.30.07.2025 на пленарному засіданні Луцької міської ради прийнято рішення № 79/81 «Про погодження проекту детального плану території в межах вулиць В'ячеслава Чорновола, Ветеранів та р. Сапалаївка у місті Луцьку». При цьому усі присутні 5 депутатів фракції ВО «Свобода» проголосували позитивно, жоден не голосував проти та не утримувався від голосування. Дії ОСОБА_7 щодо забезпечення позитивного голосування депутатами Луцької міської ради від фракції ВО «Свобода», зокрема, шляхом особистого голосування ОСОБА_12 , надали можливість отримати необхідну більшість голосів від загального складу депутатів та прийняти відповідне рішення.

28.У подальшому відповідно до повідомлення про підозру: (1) 04.08.2025 о 14:10, перебуваючи поблизу ресторану «Курінь» у місті Луцьку, з метою виконання попередніх домовленостей ОСОБА_11 передав [шляхом залишення на передньому пасажирському сидінні в автомобілі «Ford Kuga», д.н.з. НОМЕР_6 , яким фактично користується ОСОБА_7], а ОСОБА_7 одержав обумовлену частину неправомірної вигоди в розмірі 15 000 доларів США за забезпечення позитивного голосування депутатами ВО «Свобода» та забезпечення прийняття Луцькою міською радою рішення від 30.07.2025 №79/81; (2) через декілька хвилин ОСОБА_7 , перебуваючи поблизу будинку № 14 на проспекті Перемоги в місті Луцьку, зустрівся із ОСОБА_12 в автомобілі «Ford Kuga», д.н.з. НОМЕР_6 , та разом попрямували до території поблизу будинку № 28 по вул. Словацького в місті Луцьку; (3) в цей же день о 14:26 ОСОБА_12 , перебуваючи у автомобілі «Ford Kuga» за вищезазначеною адресою, забрав у ОСОБА_7 одержану від ОСОБА_11 раніше обумовлену частину неправомірної вигоди в розмірі 15 000 доларів США та залишив її у власному автомобілі «Skoda Rapid», д.н.з. НОМЕР_7 .

29.Сторона обвинувачення підозрює ОСОБА_7 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 4 статті 368 КК.

30.Наявність обґрунтованої підозри у вчиненні ОСОБА_7 кримінального правопорушення за частиною 4 статті 368 КК Суд вже встановлював в цілях застосування до нього запобіжного заходу (пункти 31-40 ухвали АП ВАКС від 14.01.2026 у справі № 991/13232/25). Так, Суд встановив, що викладені у повідомленні про підозру фактичні обставини підтверджуються даними, що містяться, зокрема, у: (1) копіях рішень Луцької міської ради № 71/76 від 26.02.2025 та № 79/81 від 30.07.2025 та відомостях щодо відкритого голосування, рішенні Волинської обласної ради № 32/25 від 16.05.2025 та відомостей щодо поіменного голосування; (2) протоколах за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій (далі - НСРД) від 15.04.2025, від 23.05.2025, від 13.08.2025, від 04.09.2025, від 23.08.2025, від 30.10.2025, від 10.12.2025. Суд

дійшов висновку, що зафіксовані за допомогою НСРД розмови підозрюваного ОСОБА_7 із ОСОБА_12 та ОСОБА_11, зокрема, щодо обставин ймовірного визначення розміру та порядку надання неправомірної вигоди, обговорення питань порядку денного сесії Луцької міської ради, результатів голосування, а також зафіксовані події фактичної передачі ймовірної неправомірної вигоди, свідчать про наявність обґрунтованої підозри у вчиненні ОСОБА_7 інкримінованого йому кримінального правопорушення.

«Фактові» епізоди за статтями 368-5 та 209 КК

31. У клопотанні прокурор зазначив, що в межах досудового розслідування встановлені обставини, які дають підстави вважати, що ОСОБА_7, ймовірно систематично отримуючи неправомірну вигоду, набував злочинним шляхом майно, щодо якого фактичні обставини свідчать про його одержання злочинним шляхом, володів, користувався, переміщував, змінював форму (перетворював) такого майна, а також вчиняв дії, спрямовані на приховування, маскування походження такого майна, джерела його походження та місцезнаходження.

32. Так, протоколами за результатами проведення НСРД від 15.04.2025, 23.05.2025, 13.08.2025, 04.08.2025, 30.10.2025, 23.12.2025 зафіксовані неодноразові розмови ОСОБА_7 з депутатом Луцької міської ради ОСОБА_12 щодо обліку, підрахунків, зберігання (зокрема, в інших осіб з метою приховування) та подальшого розподілу грошових коштів невстановленого походження (том 1 а.с. 42-45, 67-69, 90-91, 117-118, 150, 158, 160-161, 163-164, 166, 171-172, 267-270). За версією слідства під час цих зустрічей ОСОБА_7 та ОСОБА_12 розподіляють отримані ними грошові кошти за позитивно проголосовані питання у земельній сфері депутатами фракції ВО «Свобода» на засіданнях сесії Луцької міської ради.

33. Також сторона обвинувачення стверджує про наявність фактичних обставин, які свідчать про ймовірне набуття ОСОБА_7 в період з грудня 2019 року по теперішній час особисто та з використанням близьких родичів активів, що у більше ніж на три тисячі прожиткових мінімумів для працездатних осіб перевищує його законні доходи.

34. Так, за версією сторони обвинувачення ОСОБА_7 набув такі активи: (1) квартиру за адресою: АДРЕСА_3; (2) квартиру у будинку бізнес класу ЖК «Avalon Yard» за адресою: АДРЕСА_4; (3) квартиру у ЖК «Great» за адресою: АДРЕСА_5; (4) автомобіль Ford Kuga, номерний знак НОМЕР_6, номер кузова НОМЕР_8 та (5) автомобіль Volkswagen ID. Unux, номерний знак НОМЕР_9, номер кузова НОМЕР_10.

35. Таким чином, за версією слідства ОСОБА_7 набув особисто та з використанням третіх осіб активи, щодо яких може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, а саме 3 об'єкти нерухомості та 2 транспортні засоби, на загальну суму не менше 14 364 891 грн., що у більше ніж на три тисячі прожиткових мінімумів для працездатних осіб перевищує його законні доходи.

36. Щодо майнового стану підозрюваного та його дружини Суд зазначає, що: 1) у період 1998 - 8 місяців 2025 років доходи ОСОБА_7 складали 3 406 731 грн, зокрема, в період 2019-2024 років - 2 059 305 грн (без врахування сплачених податків та внесків), а його дружини ОСОБА_8 - 2 057 779 грн; 2) сума пенсійних виплат підозрюваному за 2023 - 8 місяців 2025 років становила 191 680 грн, а його дружині за період 2024 - 8 місяців 2025 років - 73 205 грн; 3) відповідно до відомостей з декларацій особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, підозрюваний станом на 31.12.2024 зазначив такі власні залишки грошових коштів: 295 000 грн, 5 000 доларів США та активи дружини ОСОБА_8 - 7 000 доларів США.

37. Так, Суд в цілях застосування до підозрюваного ОСОБА_7 запобіжного заходу (пункти 54-66 ухвали Апеляційної палати ВАКС від 14.01.2026 у справі № 991/13232/25) встановив, що підозрюваний ймовірно приховує свій дійсний майновий стан, оскільки наявні відомості, що можуть свідчити про те, що близькі родичі підозрюваного є номінальними власниками об'єктів нерухомого та рухомого майна та саме підозрюваний здійснює контроль, зокрема, над такими

активам: 1) квартирою, розташованою у місті Львів, право власності зареєстроване за донькою підозрюваного ОСОБА_14 та 2) квартирою, розташованою у місті Київ, право власності зареєстроване за племінницею (донькою рідної сестри) підозрюваного ОСОБА_15 .

38. Встановлено, що наведені обставини підтверджуються відомостями, зафіксованими за результатами проведення оперативно-розшукових заходів та НСРД, та Суд в цій частині повторює свої попередні висновки: (1) про ймовірне володіння підозрюваним квартирою у місті Києві свідчать, зокрема, зафіксовані розмови щодо здійснення підозрюваним ремонту в цій квартирі, надання її в оренду, вирішення питань про оплату комунальних послуг та повернення підозрюваним ОСОБА_7 цих коштів власнику квартири ОСОБА_15 , щодо необхідності реєстрації власника квартири як фізичної особи-підприємця з метою офіційного надання квартири в оренду, щодо подальшої сплати встановлених податків підозрюваним, надходження коштів за договором оренди квартири у місті Києві тощо. При цьому Суд додатково враховує, що під час обшуку 19.12.2025 за місцем проживання ОСОБА_7 були виявлені документи, що стосувалися здійснення ремонтних робіт та облаштування квартири у місті Києві, та платіжну інструкцію на видачу коштів в сумі 100 000 грн на ім'я ОСОБА_15 ; (2) щодо ймовірного придбання підозрюваним квартири у місті Львові зафіксовані розмови підозрюваного стосовно дизайну, ремонтних робіт в цій квартирі, вартості окремих матеріалів, постійного фінансового забезпечення підозрюваним своєї доньки (юридичного власника цієї квартири); (3) щодо ймовірного придбання підозрюваним автомобіля Volkswagen ID. Uniq, 2025 року випуску, зареєстрованим за ОСОБА_14 , зафіксований факт передачі 31.07.2025 підозрюваним ОСОБА_7 своїй донці грошових коштів у розмірі 26 000 доларів США ймовірно для купівлі цього автомобіля, оскільки передача коштів відбувалася біля автомобільного салону Electro-Motors у місті Львові за день до зазначеної у квитанції дати здійснення розрахунку за автомобіль та його вартість відповідає сумі переданих коштів (том 1 а.с. 103-104).

39. Суд звертає додаткову увагу, що ймовірне придбання підозрюваним ОСОБА_7 та його дружиною вищезазначених об'єктів нерухомого та рухомого майна вочевидь не відповідає рівню їх офіційних (задекларованих) доходів.

40. Тож Суд доходить висновку, що існуючі фактичні дані є вагомими та свідчать про можливе вчинення кримінальних правопорушень, передбачених статтями 209, 368-5 КК, що може бути підставою для застосування заходів забезпечення кримінального провадження.

41. Отже, Суд дійшов висновку про наявність на цьому етапі підстав стверджувати про вчинення кримінальних правопорушень, що є предметом досудового розслідування в межах кримінального провадження № 52024000000000663. При цьому Суд зазначає, що на цьому етапі досудового розслідування не здійснюється перевірка «підставності» підозри за стандартом доказування «поза розумним сумнівом» чи навіть менш суворим стандартом «обгрунтованої підозри», що є необхідною умовою при постановленні вироку чи обранні запобіжного заходу відповідно. Будь-які сумніви щодо наявності події злочину, усіх елементів його складу та винуватості конкретних осіб можуть бути перевірені органом досудового розслідування з урахуванням доводів та версій сторони захисту в подальшому, чи судом при розгляді обвинувального акту по суті (у разі завершення досудового розслідування в відповідній формі). Наданих матеріалів наразі достатньо для вирішення питання про арешт майна з метою забезпечення збереження речових доказів, спеціальної конфіскації та конфіскації як виду покарання.

(2) Перевірка наявності підстав для арешту майна

(2.1) Стандарт доказування, який застосовується для цілей арешту з метою забезпечення збереження речових доказів, спеціальної конфіскації та конфіскації як виду покарання

42. Системний аналіз норм КПК та практики ЄСПЛ дозволяє дійти висновку, що КПК оперує поняттями, які відповідають декільком різним стандартам доказування (переконання) - стандарт «обгрунтованої підозри», переконання (доведення) «поза розумним сумнівом» та стандарти «достатніх підстав (доказів)» тощо.

43. Стандарти «достатніх підстав (доказів)» використовуються в широкому колі різноманітних ситуацій, що виникають в ході кримінального провадження, тому вони не є сталими, а залежать від конкретної ситуації, цілі прийняття тих чи інших рішень (вчинення дій) та їх правових наслідків. При цьому вони застосовуються як для прийняття процесуальних рішень слідчими суддями (судом) (статті 157, 163, частина 5 статті 234, 260 та інші статті КПК), так і слідчими, прокурорами (статті 134, 271, 276 КПК та інші).

44. Для цілей арешту майна з метою забезпечення (1) збереження речових доказів, (2) спеціальної конфіскації та (3) конфіскації майна як виду покарання КПК передбачає дотримання стандарту «достатніх підстав» при встановленні обставин, що є підставами для такого арешту.

45. Так, арешт майна з метою забезпечення збереження речових доказів - накладається на майно будь-якої особи за наявності «достатніх підстав» вважати, що воно відповідає критеріям, зазначеним у статті 98 КПК (частина 3 статті 170 КПК). Речовими доказами є матеріальні об'єкти, які були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, в тому числі предмети, що були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані юридичною особою внаслідок вчинення кримінального правопорушення (частина 1 статті 98 КПК).

46. Стандарт «достатніх підстав (доказів)» для цілей арешту з метою забезпечення збереження речових доказів передбачає (1) наявність доказів, які об'єктивно зв'язують певну річ з кримінальним правопорушенням (демонструють можливу приналежність до його вчинення в якості знаряддя або матеріального об'єкту, що містить певне відображення або інформацію про злочин), тобто наділяють її саму можливістю виконувати функцію доказу у кримінальному провадженні, і вони є (2) достатніми, щоб виправдати її тимчасове обтяження у вигляді арешту для можливого використання в процесі доказування стороною обвинувачення у подальшому.

47. Арешт майна з метою забезпечення спеціальної конфіскації - накладається на майно підозрюваного та третьої особи за наявності «достатніх підстав» вважати, що воно підлягатиме спеціальній конфіскації у випадках, передбачених КК.

48. Зокрема, спеціальна конфіскація застосовується за умови вчинення умисного кримінального правопорушення, за яке передбачено основне покарання у виді позбавлення волі, у разі, якщо майно одержано внаслідок вчинення кримінального правопорушення та/або є доходами від такого майна; було предметом кримінального правопорушення (стаття 96-1, пункти 1, 3 частини 1 статті 96-2 КК).

49. Стандарт «достатніх підстав (доказів)» для цілей арешту майна з метою забезпечення спеціальної конфіскації - передбачає наявність доказів, які об'єктивно зв'язують певну річ (кошти, майно) з кримінальним правопорушенням (зокрема, набуття їх внаслідок вчинення кримінального правопорушення та/або внаслідок отримання доходів від такого майна, можуть становити предмет посягання), а щодо майна третіх осіб - додатково передбачає наявність доказів, які можуть підтвердити їх об'єктивну обізнаність з цими фактами в силу пов'язаності з особою підозрюваного, обставин набуття ними майна або інші обставини можливої обізнаності з тим, що набуте ними майно могло бути предметом злочину (наявність родинних зв'язків з підозрюваною, підпорядкованість, наявність інших зв'язків, майновий стан третіх осіб, вочевидь низька/висока ціна продажу тощо), і вони є достатніми, щоб виправдати її тимчасове обтяження у вигляді арешту для подальшого виконання завдань кримінального провадження.

50. Арешт майна з метою забезпечення конфіскації майна як виду покарання арешт накладається на майно підозрюваного, обвинуваченого, засудженого або юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, за наявності достатніх підстав вважати, що суд у випадках, передбачених КК, може призначити покарання у виді конфіскації майна або застосувати до

юридичної особи захід кримінально-правового характеру у виді конфіскації майна (частина 5 статті 170 КПК).

51.Отже, для застосування арешту на майно із зазначеною метою обов'язковим є наявність: (1) процесуального статусу, передбаченого частиною 5 статті 170 КПК (зокрема, підозрюваного); (2) підстав, що суд у випадках, передбачених КК, може призначити покарання у виді конфіскації майна.

52.При цьому при встановленні цих обставин слід зважати на стадію кримінального провадження. Так, на стадії досудового розслідування не всі обставини, що підлягають з'ясуванню у кримінальному провадженні, можуть бути достовірно встановлені одразу ж, оскільки розслідування - це процес пізнання обставин подій минулого, пов'язаний з пошуком, виявленням та фіксацією відповідних слідів злочинного діяння.

53.Слідчий суддя дійшов висновків: (1) про відповідність вилучених мобільних телефонів, планшету та грошових коштів ознакам речових доказів та обґрунтованість накладення на них арешту з метою забезпечення їх збереження як речових доказів (пункт 1 частини 2 статті 170 КПК); (2) про наявність достатніх підстав вважати, що грошові кошти підлягатимуть спеціальній конфіскації, оскільки наявні ознаки, передбачені частиною 1 статті 96-2 КК (частина 4 статті 170 КПК); (3) про необхідність забезпечення можливої конфіскації майна шляхом накладення арешту на грошові кошти, з огляду на наявність достатніх підстав вважати, що суд може призначити покарання у виді конфіскації майна (частина 5 статті 170 КПК).

54.Суд погоджується з висновками слідчого судді та додатково звертає увагу на такі обставини.

(2.2) Щодо арешту електронних пристроїв з метою забезпечення збереження речових доказів

55.Арешт на комп'ютерні системи чи їх частини накладається лише у випадках, якщо вони отримані внаслідок вчинення кримінального правопорушення або є засобом чи знаряддям його вчинення, або зберегли на собі сліди кримінального правопорушення, або у випадках, передбачених пунктами 2, 3, 4 частини другою цієї статті, або якщо їх надання разом з інформацією, що на них міститься, є необхідною умовою проведення експертного дослідження, а також якщо доступ до комп'ютерних систем чи їх частин обмежується їх власником, володільцем або утримувачем чи пов'язаний з подоланням системи логічного захисту (абзац 2 частини 3 статті 170 КПК).

56.Отже, КПК передбачає такі можливості для сторони обвинувачення тимчасового обмеження права власності для отримання доказової інформації, що міститься на електронних носіях (які самі по собі не є засобом, знаряддям злочину, не набуті в результаті його вчинення тощо), залежно від характеру об'єктивних перешкод її здобуття та фіксації:

(1) безпосередньо на місці обшуку/огляду шляхом відображення в протоколі обшуку та/чи копіювання вмісту таких носіїв за допомогою залученого спеціаліста без їх вилучення. Тобто, за наявності відповідних умов на цьому етапі (участь спеціаліста у разі необхідності, носій не захищений системою логічного захисту або доступ надано володільцем, система захисту подолана слідчим на місці всупереч волі володільця, немає інших перешкод копіювання інформації, відсутня потреба в експертному дослідженні носія тощо) відсутня необхідність і підстави для тимчасового вилучення та арешту таких носіїв в подальшому;

(2) протягом строку тимчасового вилучення, передбаченого частиною 5 статті 171 КПК. Тобто, за наявності відповідних умов (спеціаліста було залучено після обшуку, вдалося подолати систему логічного захисту в цей строк та/чи скопіювати усю необхідну доказову інформацію, відсутня потреба в подальшому експертному дослідженні самого носія тощо) немає потреби і підстав для подальшого більш тривалого утримання таких носіїв та накладення арешту майна з цією метою;

(3) протягом більш тривалого строку до моменту, коли відпаде потреба (стаття 174 КПК), на підставі ухвали слідчого судді, суду про арешт майна. Така необхідність може бути обумовлена, окрім вищенаведених перешкод, зокрема, необхідністю збереження речового доказу для представлення його в суді для безпосереднього дослідження.

57.Отже, для арешту майна з метою забезпечення збереження речових доказів потрібно довести також необхідність саме тривалого утримання майна і неможливість отримання доказової інформації першими двома способами (без його вилучення або в строк, встановлений для тимчасового вилучення майна без рішення суду про його арешт).

58.Зазначена позиція є усталеною в практиці Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду (ухвали від 02.07.2024 у справах № 991/5032/24, № 991/5033/24, № 991/5102/24; від 21.08.2024 у справі № 991/5034/24, від 23.01.2025 у справах № 991/14156/24, № 991/14192/24, № 991/14197/24, від 13.02.2025 у справах № 991/14152/24, № 991/14207/24, від 30.04.2025 у справі № 991/3453/25, від 15.06.2025 у справі № 991/3452/25, від 12.11.2025 у справі № 991/10777/25, від 14.11.2025 у справі № 991/11026/25).

59.Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 19.11.2025 у справі № 991/11936/25 (том 1 а.с 212-219) надано дозвіл на проведення обшуку в квартирі, що перебуває у фактичному володінні ОСОБА_7, за адресою: АДРЕСА_1, з метою відшукування та вилучення, зокрема, електронних носіїв інформації, що стосуються обставин вчинення кримінальних правопорушень, які розслідуються у кримінальному провадженні № 52024000000000663.

60.Згідно з протоколом обшуку від 19.12.2025 (том 1 а.с. 220-233):

(1) ОСОБА_7 надав для огляду мобільний телефон iPhone 16, який захищений системою логічного захисту. При здійсненні огляду мобільного телефону в ньому було виявлені листування в месенджері «WhatsApp»: 1) із абонентом «ОСОБА_16», в якому 07.10.2025 наявне видалене повідомлення; 2) із абонентом «ОСОБА_17», який 13.05.2025 надіслав повідомлення такого змісту: *«Давай в 14-00 Сніжна Королева»*, а також 16.05.2025 ОСОБА_10 надіслав йому посилання на статтю видання «ВолиньPost» із заголовком *«Замість дитсадка чи школи нова висотка? Під «Сніговою Королевою» у Луцьку змінили призначення землі»*; 3) із абонентом «ОСОБА_20», якому ОСОБА_7 також надіслав зазначену публікацію засобів масової інформації; 4) із абонентом «ОСОБА_21», в якому наявне вихідне повідомлення 30.07.2025 із фотозображенням автомобіля Volkswagen ID. НОМЕР_11, на що адресат відповів *«ОСОБА_22»*, *«Нехай добре служить»*;

(2) ОСОБА_7 надав планшет iPad, під час огляду якого встановлено, що на ньому наявний обліковий запис «ОСОБА_23» та встановлений месенджер «WhatsApp» з номером телефону «НОМЕР_12», отже, інформація, яка міститься на планшеті, ймовірно відповідає інформації на мобільному телефоні;

(3) ОСОБА_8 надала для огляду мобільний телефон Samsung Galaxy A555G, який захищений системою логічного захисту. При здійсненні огляду мобільного телефону було виявлене листування в месенджері «Viber» із абонентом «ОСОБА_24» [донькою] щодо квартирних вікон, меблів, вартості монтажних робіт тощо.

61.Слідчий суддя дійшов висновку, що: (1) детектив наводить достатні підстави вважати, що вилучені під час проведення обшуку мобільні телефони та планшет, а саме інформація, яка на них міститься, можуть мати суттєве значення для встановлення обставин, що підлягають доказуванню під час досудового розслідування, та є речовими доказами у кримінальному провадженні; (2) з огляду на необхідність детального дослідження й аналізу відомостей, що містяться на електронних пристроях, відсутність технічної можливості скопіювати їх вміст без вилучення, необхідність проведення експертного дослідження для відновлення видаленої інформації, утримання такого майна у розпорядженні органу досудового розслідування є виправданим.

62.3 цього приводу Суд зазначає, що правомірність тимчасового вилучення в ході обшуку та подальшого арешту мобільних телефонів та планшету відповідає приписам абзацу 3 частини 2 статті 168 та абзацу 2 частини 3 статті 170 КПК за критеріями того, що: (1) мобільні телефони захищені системою логічного захисту; (2) наявні достатні підстави вважати, що електронні пристрої можуть містити інформацію, яка може мати суттєве значення для встановлення обставин, що підлягають доказуванню під час досудового розслідування. Так, 1) у мобільному телефоні підозрюваного виявлені листування у додатках для обміну інформацією із підозрюваним у кримінальному провадженні ОСОБА_12 та іншими особами, яким ОСОБА_7 надіслав, зокрема, публікацію щодо зміни цільового призначення земельної ділянки за місцем розташування льодової арени у місті Луцьку. При цьому наявність видалених повідомлень із підозрюваним ОСОБА_12 може свідчити про приховування ОСОБА_7 важливих відомостей, зокрема, щодо обставин кримінального провадження, 2) з огляду на обліковий запис та встановлені застосунки для обміну повідомленнями у планшеті наявні підстави вважати, що на ньому може бути наявна інформація, яка відповідає відомостям, які містяться на мобільному телефоні підозрюваного ОСОБА_7, 3) мобільний телефон ОСОБА_8 (дружини підозрюваного) містить листування із донькою щодо проведення ремонтних робіт у квартирах та їх вартості, що може мати значення для встановлення ймовірних обставин вчинення незаконного збагачення та легалізації майна, одержаного злочинним шляхом, що також розслідуються у межах цього кримінального провадження; (3) надання електронних пристроїв разом з інформацією, що на них міститься, є необхідною умовою проведення експертного дослідження (зокрема, для встановлення можливості відновлення видаленої інформації, належної до обставин кримінального провадження); (4) орган досудового розслідування має виправдану потребу у подальшому утриманні цих пристроїв для розкриття змісту інформації та відомостей, що у них може міститися, в тому числі й видалених, що може бути реалізовано шляхом проведення їх огляду за участю спеціаліста, застосування спеціального обладнання та/або програмного забезпечення та проведення експертного дослідження. При цьому навіть якщо володільці електронних пристроїв надали паролі доступу до них факт виявлення ознак видалення повідомлень вимагає проведення відповідного дослідження з метою відновлення значимої доказової інформації.

63.Вищезазначені обставини обумовлюють необхідність детального дослідження вмісту вилучених електронних носіїв інформації та більш тривалого їх утримання і збереження органом досудового розслідування порівняно зі строками, передбаченими частиною 5 статті 171 КПК.

64.Таким чином слідчий суддя дійшов правильного висновку, що вилучене майно (електронні носії інформації) відповідає критеріям, зазначеним у статті 98 КПК, оскільки існує сукупність підстав та розумних підозр вважати, що вони можуть містити відомості, які можуть бути використані як докази факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, тож підлягають арешту.

(2.3) Щодо арешту грошових коштів з метою забезпечення збереження речових доказів, спеціальної конфіскації та конфіскації як виду покарання

65.Суд погоджується із висновками слідчого судді, що грошові кошти, вилучені під час обшуку за місцем проживання та у банківському сейфі ОСОБА_7 підлягають арешту з метою забезпечення збереження речових доказів, спеціальної конфіскації та конфіскації як виду покарання з таких мотивів.

66.Враховуючи те, що: (1) предметом злочину за частиною 4 статті 368 КК є неправомірна вигода, ймовірно частину якої [у розмірі 15 000 доларів США] ОСОБА_11 . 04.08.2025 передав ОСОБА_7 , що підтверджується протоколом за результатами проведення НСРД від 13.08.2025 (том 1 а.с. 105-110). При цьому у пункті 37 ухвали АП ВАКС від 14.01.2026 у справі № 991/13232/25 Суд відхилив доводи захисника підозрюваного ОСОБА_7 , що передача грошових коштів під час зустрічі 04.08.2025 є допомогою військовослужбовцям; (2) ОСОБА_7 повідомлено про підозру у вчиненні цього злочину; (3) відповідно до матеріалів клопотання у межах цього кримінального провадження також здійснюється досудове розслідування за «фактовими» епізодами: (а) незаконного збагачення (стаття 368-5 КК), а саме набуття ОСОБА_7 в період з грудня 2019 року

по теперішній час особисто та з використанням третіх осіб активів (3 об'єкти нерухомості та 2 транспортних засоби), що на 14,3 млн грн перевищують його законні доходи, (б) легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом (стаття 209 КК); (4) матеріалами НСРД зафіксовані неодноразові розмови ОСОБА_7, зокрема, з підозрюваним ОСОБА_12, щодо обліку, підрахунків, зберігання (у тому числі в інших осіб з метою приховування) та подальшого розподілу грошових коштів невстановленого походження (том 1 а.с. 42-45, 67-69, 90-91, 117-118, 150, 158, 160-161, 166, 163-164, 171-172, 267-270), - Суд дійшов висновку, що наявні достатні підстави вважати, що вилучені грошові кошти відповідають ознакам речових доказів як гроші, які можуть бути предметом кримінально-протиправних дій та (або) набутими злочинним шляхом, тому підлягають арешту з метою забезпечення збереження речових доказів.

67.3 огляду на те, що: (1) злочини за частиною 4 статті 368 КК (епізод за підозрою) та за статтями 209, 368-5 КК («фактові» епізоди) є умисними та за їх вчинення передбачено основне покарання у виді позбавлення волі; (2) повідомлена ОСОБА_7 підозра за частиною 4 статті 368 КК є обґрунтованою та наявні достатні підстави вважати, що імовірні події незаконного збагачення та легалізації майна, одержаного злочинним шляхом, могли мати місце; (3) як було зазначено у попередньому пункті цієї ухвали протоколами за результатами проведення НСРД зафіксоване спілкування ОСОБА_7 з іншими особами щодо обліку, зберігання та подальшого розподілу грошових коштів, при цьому відсутні будь-які згадки та відомості щодо законних джерел отримання таких коштів; (4) специфіку предмета розслідування фактів незаконного збагачення, що потребує дослідження всього обсягу активів та можливих джерел їх походження; (5) відповідно до положень пункту 6-1 частини 9 статті 100 КПК майно (зокрема, грошові кошти) засудженого за вчинення корупційного злочину, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, його пов'язаної особи конфіскується, якщо в суді не підтверджено законність підстав набуття прав на таке майно; (6) отже, на цьому етапі досудового розслідування матеріали провадження свідчать про те, що вилучені грошові кошти могли бути предметом одержаної неправомірної вигоди, незаконного збагачення чи легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, - наявні достатні підстави вважати, що у цій справі можливе вирішення питання про застосування спеціальної конфіскації до грошових коштів ОСОБА_7, тому це майно підлягає арешту з метою забезпечення спеціальної конфіскації.

68.Враховуючи те, що: (1) 19.12.2025 ОСОБА_7 повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 4 статті 368 КК (том 1 а.с. 176-188), отже, останній має процесуальний статус підозрюваного у кримінальному провадженні; (2) обґрунтованість підозри ОСОБА_7 у вчиненні цього злочину встановлена слідчим суддею та судом апеляційної інстанції в цілях застосування до нього запобіжного заходу (ухвала слідчого судді ВАКС від 24.12.2025 та ухвала АП ВАКС від 14.01.2026 у справі № 991/13232/25); (3) матеріали провадження містять вагомі докази, які на цьому етапі досудового розслідування можуть свідчити про ймовірне вчинення ОСОБА_7 інкримінованого йому злочину; (4) санкція частини 4 статті 368 КК передбачає покарання у вигляді позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, з конфіскацією майна; (5) тобто конфіскація майна передбачена у санкції інкримінованого ОСОБА_7 злочину як обов'язкове додаткове покарання, тому суд повинен буде застосувати до обвинуваченого зазначене покарання у разі ухвалення обвинувального вироку, - наявні достатні підстави вважати, що суд може призначити покарання у виді конфіскації майна, тому грошові кошти відповідно до частини 5 статті 170 КПК підлягають арешту з метою забезпечення конфіскації майна як виду покарання.

69.3 огляду на вищезазначене Суд відхиляє доводи апеляційних скарг про те, що арешт на грошові кошти у розмірі 61 000 грн та 3 000 доларів США підлягає скасуванню, оскільки такі кошти є спільною сумісною власністю підозрюваного ОСОБА_7 та його дружини ОСОБА_8. Так, слідчий суддя правильно встановив, що вилучені грошові кошти могли бути предметом одержаної неправомірної вигоди, незаконного збагачення чи легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом. При цьому Суд дійшов висновку, що в цій справі стороною обвинувачення обґрунтовано перевіряється ймовірний зв'язок вилучених грошових коштів із подіями розслідуваних злочинів, а саме за підозрою ОСОБА_7 у вчиненні злочину, передбаченого

частиною 4 статті 368 КК, та за «фактовими» епізодами незаконного збагачення (стаття 368-5 КК) та легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом (стаття 209 КК). Тож доводи апелянта на цьому етапі не спростовують версію органу досудового розслідування, підтверджену відповідними долученими до матеріалів клопотання документами, з яких вбачається наявність достатніх підстав вважати, що вилучені грошові кошти відповідають ознакам речових доказів та у цьому провадженні можливе вирішення питання про застосування спеціальної конфіскації.

70. Щодо твердження апелянта про те, що вилучені грошові кошти у розмірі 5 900 доларів США є грошовими коштами, переданими ОСОБА_8 та її рідній сестрі ОСОБА_9 від їх покійних батьків для встановлення пам'ятнику на місці їх поховання, Суд зазначає, що на цьому етапі апелянтом не надано достатніх доказів на підтвердження цих тверджень. Так, тільки письмової заяви рідної сестри дружини підозрюваного недостатньо для переконання, що виявлені грошові кошти були передані ОСОБА_8 її батьками, з огляду на відсутність будь-якого документального підтвердження ймовірної вартості зазначених пам'ятників.

(3) Щодо розумності, співрозмірності обмеження права власності завданням кримінального провадження

71. Загальним правилом застосування заходів забезпечення кримінального провадження є те, що їх застосування не допускається, якщо слідчий, прокурор не доведе, зокрема, що потреби досудового розслідування виправдовують такий ступінь втручання у права і свободи особи, про який ідеться в клопотанні слідчого, прокурора (пункт 2 частини 3 статті 132 КПК).

72. Зміст та форма кримінального провадження повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, до яких, зокрема, відноситься верховенство права (пункт 1 частини 1 статті 7 КПК). Кримінальне провадження здійснюється з додержанням принципу верховенства права, відповідно до якого людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави (частина 1 статті 8 КПК). Одним із елементів верховенства права є принцип пропорційності, який означає, зокрема, що заходи, передбачені в нормативно-правових актах, повинні спрямовуватися на досягнення легітимної мети та мають бути співмірними з нею (абзац 3 пункту 2.2 мотивувальної частини рішення Конституційного Суду України № 3-рп/2012 від 25.01.2012).

73. У § 44 рішення *Lavrechov v. the Czech Republic* від 20.06.2013 (заява № 57404/08) ЄСПЛ наголошує, що для того, щоб втручання було сумісним із положенням першого речення частини першої статті 1 Протоколу № 1, воно повинно бути законним, задля загального (суспільного) інтересу та пропорційним, тобто повинно мати «справедливий баланс» між вимогами загальних інтересів громади та вимогами захисту основних прав особи (див., зокрема, *Beyeler v. Italy*, заява № 33202/96, § 107, та *Gladysheva v. Russia*, заява № 7097/10, 06.12.2011, § 75). Оцінюючи пропорційність втручання, суд повинен враховувати, з одного боку, важливість переслідуваної мети, а з іншого - тягар, який покладається на заявника, включаючи характер втручання, поведінку заявника та поведінку органів державної влади (див. *Yildirim v. Italy*, заява № 38602/02, та *Forminster Enterprises Limited v. Czech Republic*, заява № 38238/04, 09.10.2008, § 75).

74. Враховуючи вищенаведене, Суд оцінює ступінь втручання у право мирного володіння майном як пропорційний з урахуванням потреб кримінального провадження з огляду на такі обставини: (1) високий суспільний інтерес у цій справі обумовлений необхідністю ефективного розслідування можливого прохання депутатом обласної ради надати неправомірну вигоду в особливо великому розмірі та одержання її частини за забезпечення прийняття міською радою та обласною радою рішень, що надали можливість організувати будівництво багатоквартирного житлового будинку за місцезнаходженням льодової арени, а також ймовірного незаконного збагачення та легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом; (2) тимчасовий характер позбавлення можливості володіння та користування майном (без позбавлення права власності) обумовлений наявністю правового механізму, передбаченого статтею 174 КПК, за яким арешт майна також може бути скасовано повністю чи частково ухвалою слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження за клопотанням власника або володільця

майна, якщо вони доведуть, що в подальшому застосуванні цього заходу відпала потреба або арешт накладено необґрунтовано.

75.Отже, слідчий суддя дійшов правильного висновку, що арешт електронних пристроїв та грошових коштів не порушуватиме принципу розумності та співмірності обмеження права власності завданням кримінального провадження та про дотримання справедливого балансу між публічними та приватними інтересами у цьому провадженні. Тому з урахуванням обставин цього кримінального провадження потреби досудового розслідування виправдовують саме такий ступінь втручання у права осіб з метою виконання завдань кримінального провадження.

Висновки Суду за результатами розгляду апеляційних скарг

76.За наслідками апеляційного розгляду за скаргою на ухвалу слідчого судді суд апеляційної інстанції має право, зокрема, залишити ухвалу без змін (частина 3 статті 407 КПК).

77.Враховуючи, що доводи апеляційних скарг не знайшли свого підтвердження відносно арештованого майна, а мотиви ухвали слідчого судді не спростовані, Суд дійшов висновку, що апеляційні скарги не підлягають задоволенню, а ухвала слідчого судді має бути залишена без змін.

78.Керуючись статтями 98, 132, 170-174, 403, 404, 405, 407, 419, 532 КПК, колегія суддів **постановила:**

1.Апеляційні скарги - залишити без задоволення.

2.Ухвалу слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 16.01.2026 - залишити без змін.

Ухвала набирає законної сили з моменту її проголошення та оскарженню не підлягає.

Головуючий ОСОБА_1

Судді ОСОБА_2

ОСОБА_3